

Ik ben toen bij acclamatie benoemd tot ere-voorzitter, doch toen later bleek dat de statuten van de vereniging deze titel niet kenden, maar alleen ere-leden, ben ik van ere-voorzitter gedegradeerd tot ere-lid. Een eer overigens die ik zeer op prijs heb gesteld, nog stel, waarop ik trots was en ben en die mij het voorrecht opleverde zonder green-fee op bevriende golfcourses te spelen.

In 1927 vestigde ik mij met mijn gezin te Rotterdam aan de Kralingse Plaslaan 10, het jaar waarin men was begonnen met de aanleg van het Kralingse Bos. Wandelend langs de oostelijke rand van dit bos in aanleg zag ik daar het verwaarloosde drassige weiland, eens bestemd geweest tot rangeerterrein van de Nederlandse Spoorwegen. Een plan dat later is opgegeven. Komende uit Soerabaja en Semarang, waar ik had gespeeld op de royale golflinks aldaar, kwam toen bij mij de gedachte op dat het best mogelijk zou zijn om op dat verwaarloosde weiland, gelegen naast de toenmalige Ceintuurbaan, een bescheiden golfcourse van negen holes aan te leggen.

Ik besprak dat plan met enige vrienden, met Ed Chabot samen reisde ik naar het hoofdkantoor van de Spoorwegen te Utrecht en men bleek daar bereid dat terrein aan een op te richten golfclub te verhuren voor de prijs van f 300,- per jaar.

Met Goossens, Cor Kolff, Jan Krants en Ed Chabot hebben wij toen de club opgericht op een vergadering, gehouden in de toenmalige 'herensociëteit' Amicitia, gelegen aan het Beursplein. Een andere sociëteit was de Groote Sociëteit en beide waren opgericht in de tijd dat er partijstrijd was tussen de patriotten en de prinsgezinden.

Copijn uit Groenekan, aan wie ik het veld toonde, werd enthousiast, maakte al dadelijk een voorlopig plan en zo waagden wij het het benodigde kapitaal ad f 50.000,- bijeen te brengen. Wij richtten ons tot 'geselecteerde' Rotterdammers; de belangstelling was overgroot en sommigen in de stad waren beledigd dat zij niet waren uitgenodigd lid te worden.

Het clublokaal werd ontworpen door de beroemde Van der Vlugt, burgemeester Droogleever Fortuyn en diens chef de cabinet Mr James verleenden alle medewerking, in tegenstelling tot de Wethouder van Openbare Werken De Jong, die de dijk naast het veld – tot dusverre afgesloten – voor het publiek openstelde!

Zonder twijfel was A. Goossens de man, die de grote organisator was en die veel van zijn tijd en vlijt aan organisatie en exploitatie heeft besteed.